

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15Csp/125/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118207060
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8118207060.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobcu: S. Č., L.. X.XX.XXXX, J. J. XX, XXX XX J. proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zaplatenie 2.039,29 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 604,79 € s 5 % úrokom z omeškania ročne od 19.5.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia z a m i e t a.
- III. Vo vzťahu k výroku I. a II. p r i z n á v a žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 40 %.
- IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 €, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- V. V prevyšujúcej časti žalobu o primerané finančné zadosťučinenie z a m i e t a.
- VI. Vo vzťahu k výroku IV. a V. p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 20.6.2018, ktorej zmenu súd pripustil naposledy na pojednávaní konanom dňa 16.10.2019 sa voči žalovanému domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.039,29 € s príslušenstvom a primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 20.000,- €.
2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že Okresný súd v Prešove dňa 9.8.2010 vydal poverenie na vykonanie exekúcie Ex 14164/10u, vedenej pod sp. zn. 14Er/454/2010. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 29.11.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia a Krajský súd v Prešove v odvolacom konaní uznesením zo dňa 5.12.2012 pod sp. zn. 26CoE/9/2012 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Keďže žalobca ako povinný z exekúcie bol v tom čase v zahraničí a nemal stanovenú žiadnu osobu na preberanie doporučených listových zásielok, tak nebol oboznámený s tým, že exekúcia bola zamietnutá pre neprijateľnú podmienku v úverovej zmluve a čiastočnými platbami v čase od 25.3.2009 do 22.9.2015 zasielal finančné úhrady v celkovej sume 1.882,- na účet žalovaného.
3. Listom zo dňa 5.4.2018 vyzval splnomocneného zástupcu žalovaného na špecifikáciu a zdokladovanie trov konania pri ich sp. zn. 430.188. Dodnes nedostal žiadnu odpoveď. Listom zo

dňa 26.4.2018 vyzval žalovaného na špecifikáciu a zdokladovanie trov konania, doručenie kópie právoplatných rozsudkov súdov, v ktorých súdy uložili odporcovi zaplatiť veriteľovi dlžné sumy a kópie všetkých zmlúv úverov odporcu spolu so všeobecnými úverovými podmienkami, okrem iných aj pri sp. zn. 430.188. Dodnes žalovaný na výzvu nereagoval. Vedome a úmyselne sa obohacoval na majetku žalobcu, keď na základe zamietnutej exekúcie naďalej prijímal peniaze, a to nielen v predmetnej veci, ale aj v ďalších podobných prípadoch. Listom zo dňa 13.5.2018 vyzval žalovaného k vráteniu peňazí, ktoré získal neoprávneným obohatením. Žalovaný k výzve zo dňa 13.5.2018 zaslal vyjadrenie zo dňa 11.6.2018, že žiadosti vyhovieť možné nie je. Bezdôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštruované ako záväzný právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu.

4. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Žalobca zároveň žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 20.000,- €, keďže zo strany žalovaného ide o úmyselné, vedomé obohatenie na základe zamietnutého poverenia na vykonanie exekúcie pre neprijateľnú zmluvnú podmienku.

5. Zároveň uviedol, že žalovaný nárok na zaplatenie dlhu vyplývajúceho z úverového prípadu pod sp. zn. 430.188 si neuplatnil na všeobecnom súde do 3 rokov odo dňa jeho zročnosti a preto možno konštatovať, že sa vymáhaním premlčaného dlhu vedome obohatil na úkor žalobcu.

6. Návrhom na zmenu žaloby naposledy upravenou na pojednávaní konanom dňa 6.10.2019 rozšíril svoj nárok o vydanie bezdôvodného obohatenia aj o platby realizované dňa 30.12.2008 vo výške 22,29 € a dňa 29.1.2009 vo výške 135,- €.

7. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Vo svojom vyjadrení uviedol, že k bezdôvodnému obohateniu môže dôjsť len v prípade, ak bol získaný majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu a plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, teda nemôže dôjsť k bezdôvodnému obohateniu v prípade, ak na prijatie plnení existoval právny titul. V súdenom prípade je podľa názoru žalovaného rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá vylučuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného to, že prijatým plnením bol uspokojovaný žalobcov dlh a žalovaný teda v čase prijímania peňažných plnení disponoval hmotnoprávnym nárokom voči žalobcovi. Žalobca bol rozhodcovským rozsudkom pod sp. zn. II/2009-2803 zo dňa 19.2.2010 zaviazaný na zaplatenie sumy 1.147,21 € s príslušenstvom, pričom uvedené rozhodnutie zrušené nebolo.

8. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 7Cdo/85/2013 zo dňa 9.4.2014 zo záverov ktorého vyplýva, že ak sa totiž domáha vrátenia plnenia ten, kto plnil povinnosť uloženú mu súdom, závisí dôvodnosť jeho návrhu na splnenie povinnosti vrátiť plnenie od toho, či právny dôvod jeho plnenia spočíval na reálne existujúcom hmotnoprávnom základe. Ak právny dôvod plnenia podľa hmotného práva tu bol, tak potom trvá naďalej, bez ohľadu nato, či právoplatný a vykonateľný rozsudok bol, či nebol zrušený.

9. Zároveň voči uplatnenému nároku žalobcu vzniesol námietku premlčania s prihladnutím k dátumu podania žaloby 18.6.2018 v spojení s ustanovením § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia akékoľvek plnenie žalobcu poskytnuté pred 18.6.2016 na účet subjektu, ktorý sa mal podľa názoru žalobcu na jeho úkor bezdôvodne obohatiť je premlčané.

10. K primeranému finančnému zadosťučineniu uviedol, že zákon na vznik takéhoto nároku vyžaduje, aby oprávnená osoba najprv úspešne uplatnila na súde porušenie práva alebo povinnosti ustanovené zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. Žalobca nie je osobou, ktorá na súde úspešne uplatnila porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými právnymi predpismi. V podanej žalobe ani neoznačil porušenie konkrétnych spotrebiteľských práv, resp. spotrebiteľského práva, v dôsledku porušenia ktorých mu podľa jeho názoru tento nárok mal vzniknúť a preto z objektívnych dôvodov nevie zaujať voči tomuto nároku konkrétnu procesnú obranu.

11. Súd na základe skutkových tvrdení žalobcu popretím skutkových tvrdení žalovaného, oboznámením žiadosti o vydanie súkromnej kreditnej karty, výpismi z účtu, obsahom rozhodcovského spisu a spisu

14Er/454/2010, výzvami na špecifikáciu pohľadávky a vydanie bezdôvodného obohatenia, ako aj ďalším spisovým materiálom zistil tento skutkový stav:

12. Žalobca s právnym predchodcom žalovaného dňa 20.3.2003 uzatvoril zmluvu o vydaní súkromnej kreditnej karty s poskytnutím celkového úverového rámca vo výške 30.000,- Sk.

13. Žalovaný predmetnú pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 14.11.2006.

14. Z návrhu na začatie rozhodcovského konania /čl. 98/ v súlade s jeho opravou doručenou rozhodcovskému súdu dňa 26.10.2009 /čl. 92/ vyplýva, právny predchodca žalovaného so žalobcom uzatvorili dňa 20.3.2003 zmluvu č. 4337033100553525, ktorú žalovaný nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok s tým, že ku dňu postúpenia výška pohľadávky z uvedenej zmluvy predstavovala sumu 1.809,92 € s uvedením sp. zn. žalovaného 430.188. Po postúpení pohľadávok mal žalobca realizovať úhrady vo výške 125,51 € dňa 26.3.2007, 136,10 € dňa 6.8.2007, 136,10 € dňa 30.12.2008, 135,- € dňa 29.1.2009 a 130,- € dňa 25.3.2009, teda ku dňu podania návrhu na začatie rozhodcovského konania zostatok nesplatených pohľadávok predstavoval sumu 1.147,21 €.

15. Rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie zo dňa 19.2.2010 pod sp. zn. II/2009-2803 bol žalobca zaviazaný zaplatiť žalovanému sumu 1.147,21 € s 13 % úrokom z omeškania ročne od 15.11.2016 do zaplatenia, ako aj trovy rozhodcovského konania vo výške 51,60 €. Nárok žalovaného na úrok z omeškania vo výške 1 % ročne od 15.11.2006 rozhodcovský súd zamietol a uložil žalobcovi zaplatiť právnomu zástupcovi žalovaného trovy právneho zastúpenia vo výške 162,70 € a nárok právneho zástupcu žalovaného vo výške 81,35 € rozhodcovský súd zamietol.

16. Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 29.11.2011 pod sp. zn. 14Er/454/2010 zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie Ex 14164/10u zo dňa 22.7.2010.

17. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 5.12.2012 pod sp. zn. 26CoE/9/2012 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie. V uznesení súd dospel k záveru, že nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy a rozhodcovský súd nemal právomoc vydať rozhodcovský rozsudok.

18. Uznesenia nadobudli právoplatnosť dňa 24.1.2013.

19. Žalovaný dňa 12.8.2009 v predmetnom úverovom prípade pod značkou 430.188 adresoval žalobcovi pokus o zmier s výzvou na úhradu dlžnej sumy 1.690,63 € s uvedením bankového spojenia s tým, že pri platbe má uviesť variabilný symbol 430188.

20. Podaním zo dňa 7.6.2010 /čl. 18/ žalovaný adresoval žalobcovi výzvu na splnenie predmetného záväzku pred začatím exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia vo výške 2.030,56 € s uvedením bankového spojenia s upozornením, aby pri každej platbe uvádzal variabilný symbol 430188.

21. Žalobca po postúpení pohľadávky v prospech žalovaného realizoval úhrady vo výške 125,91 € zo dňa 26.3.2007, 136,10 € zo dňa 6.8.2007 a 30.12.2008 a 135,- € zo dňa 29.1.2009 /podanie žalovaného na čl. 98/ a ďalšie úhrady v celkovej výške 1.882,- € vykonal platbami realizovanými od 25.3.2009 do 22.9.2015 /výpisy z účtov na čl. 3-17/.

22. Žalobca vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia podaním zo dňa 13.5.2018 z predmetnej úverovej zmluvy s označením sp. zn. 430188 vo výške 1.812,- €, ktorá bola žalovanému doručená dňa 15.5.2018. Dňa 11.6.2018 žalovaný oznámil žalobcovi /čl. 25/, že jeho žiadosti vyhovieť nemôže.

23. Podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom k 20.3.2003 podľa § 1 ods. 1, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

24. Podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom k 20.3.2003 podľa § 1 ods. 3 zákon sa ďalej nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

25. Podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom k 20.3.2003 podľa § 4 ods. 1 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

26. Podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom k 20.3.2003 podľa § 4 ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=20.03.2003>> obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=20.03.2003>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

27. Podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom k 20.3.2003 podľa § 4 ods. 3 zmluva ďalej obsahuje a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=20.03.2003>>,

b) sankcie za porušenie zmluvy,

c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek,

d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

28. Podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom k 20.3.2003 podľa § 4 ods. 4 pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

29. Podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom k 20.3.2003 podľa § 4 ods. 5 od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

30. Podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom k 20.3.2003 podľa § 4 ods. 6 veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis.⁷) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=20.03.2003>> Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.⁷) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=20.03.2003>>

31. Podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom k 20.3.2003 podľa § 4 ods. 7, ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenku alebo šek,⁸) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=20.03.2003>> musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

32. Podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom k 20.3.2003 podľa § 4 ods. 8 veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 7 veriteľom.

33. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného Tatra banka, a.s. bola dňa 20.3.2003 uzatvorená zmluva o vydaní kreditnej karty s dohodnutým úverovým rámcem vo výške 30.000,- Sk. Z ustanovenia § 1 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. nesporne vyplýva, že právna úprava spotrebiteľských úverov v zmysle uvedeného zákona sa vzťahovala aj na úvery poskytnuté bankou formou úverových limitov na kreditnej karte a teda mala spĺňať náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z.

34. Z ustanovenia § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. súčasne nesporne vyplýva, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené nie sú.

35. Keďže predmetná zmluva o vydaní kreditnej karty okrem výšky úverového rámca neobsahovala žiaden ďalší údaj o výške požadovaných úrokov, prípadne iných poplatkov súd dospel k jednoznačnému záveru, že žalovanému vznikol iba nárok na vrátenie reálne čerpaných peňažných prostriedkov žalobcom z úverového rámca realizovanými platbami kreditnou kartou alebo výbermi z karty v hotovosti.

36. Žalobca na pojednávaní konanom dňa 16.10.2019 súdu oznámil, že nedisponuje úplným výpisom z úverového účtu, z ktorého by bolo možné zistiť, akú reálnu výšku peňažných prostriedkov z úverového rámca čerpal. Zároveň právny zástupca žalovaného na výzvu súdu podaním doručeným dňa 21.6.2019 uviedol, že jeho právny predchodca už uvedenými listinami nedisponuje.

37. S poukazom na vyššie uvedené preto súd vychádzal z tvrdenia žalovaného v návrhu na začatie rozhodcovského konania /čl. 92/, že ku dňu postúpenia pohľadávky zo strany právneho predchodcu bola celková výška pohľadávky ku dňu postúpenia v sume 1.809,92 €. V danom prípade žalobca neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že súčasťou uvedenej pohľadávky je aj jej príslušenstvo, ktoré ani špecifikovať nevedel.

38. Vzhľadom na vyššie konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného spotrebiteľského úveru tak žalovanému vznikol nárok na vrátenie úverových prostriedkov poskytnutých jeho právnym predchodcom žalobcovi v celkovej výške 1.809,92 €. Uvedenú pohľadávku žalovaného žalobca zaplatil úhradami realizovanými dňa 26.3. a 6.8.2007, 30.12.2008, 29.1. a 25.3.2009, 14.4., 26.10. a 23.11.2010, 19.6., 29.9.2011; 25.6., 11.10., 28.10. a 26.11.2012; 27.8., 30.10. a 25.11.2013 a dňa 27.1., 27.2., 26.3. a 23.6.2014 a čiastočne platbou realizovanou 31.7.2014 vo výške 5,21 €. Uvedenými platbami bola v plnom rozsahu splatená vyššie uvedená istina úveru žalovanému.

39. S poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru tak úhrady realizované 31.7.2014 vo výške 34,79 €, 24.9., 28.10. a 8.12.2014; 25.2., 26.3., 21.4., 25.5., 28.6. a 22.9.2015 v celkovej výške 604,79 € sú bezdôvodným obohatením, ktoré na strane žalovaného vzniklo prijatím plnenia, na ktoré podľa hmotného práva nárok nemá.

40. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

41. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

42. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

43. Podľa § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka, za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premičaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy.

44. Podľa § 455 ods. 2 Občianskeho zákonníka, takisto sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje prijatie plnenia z hry alebo stávky uzavretej medzi fyzickými osobami a vrátenie peňazí požičaných do hry alebo stávky; na súde sa však týchto plnení nemožno domáhať.

45. V danom prípade neobstojí námietka žalovaného, že išlo o plnenie na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý zrušený nebol.

46. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva, /či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky/, na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku v zmysle jeho nezáväznosti. Takúto interpretáciu ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje účel právnej úpravy premietajúcej sa v právnych predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa tvoriacich samostatné odvetvie práva a spotrebiteľské právo. Exekučný poriadok označuje za exekučný titul nielen vykonateľné rozhodnutie súdu, ale napr. aj vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej správy, rozhodcovských súdov a iných orgánov. V prípade, ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória i súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné /nulité/, teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce /uznesenie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 6Cdo 219/2012 zo dňa 25.2.2013/.

47. V danom prípade bol rozhodcovský rozsudok vydaný Rozhodcovským súdom na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, čo nesporne vyplýva zo záverov rozhodnutí súdov v exekučnom konaní 14Er/454/2010 a preto ide o rozhodnutie, ktoré je z materiálneho hľadiska nevykonateľné a teda nie je exekučným titulom osvedčujúcim hmotnoprávny nárok žalovaného.

48. Zároveň neobstojí námietka žalobcu, že prijatím plnenia na základe neplatnej rozhodcovskej doložky došlo zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu v rozsahu ním tvrdenom. Samotná neplatnosť rozhodcovskej doložky nemá za následok neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy a preto žalovaný mal nárok na zaplatenie pohľadávky pozostávajúcej z istiny reálne čerpaných finančných prostriedkov z úverového rámca žalobcom tak, ako je uvedené vyššie. Taktiež je nedôvodná námietka žalobcu, že prijatím premlčaného dlhu došlo na strane žalovaného k vzniku bezdôvodného obohatenia, čo nesporne vylučuje ustanovenie § 455 Občianskeho zákonníka.

49. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

50. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

51. Podľa § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, k sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, príhľadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

52. S poukazom na vznesenú námietku premlčania sa v danom prípade súd zaoberal otázkou, či uvedený nárok žalobcu bol uplatnený v rámci subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej doby s poukazom na ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka.

53. Podľa názoru súdu prvej inštancie, právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa môže premlčať tak v subjektívnej, ako aj objektívnej dobe. Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Začiatok plynutia subjektívnej a objektívnej lehoty je stanovený odlišne a na seba nezávislý je aj priebeh plynutia, ako aj ich skončenie. Pre začiatok plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, kedy sa oprávnený skutočne dozvedel, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto bezdôvodné obohatenie získal. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. V prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, t. j. subjektívna a objektívna. Subjektívna premlčacia doba je kratšia - 2 ročná a objektívna premlčacia doba je buď 3 ročná, v prípade bezdôvodného obohatenia vzniknutého z nedbanlivosti alebo 10 ročná, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Podľa názoru súdu v posudzovanom prípade je

rozhodujúcou otázkou, kedy začala plynúť subjektívna 2 ročná premlčacia lehota. Za rozhodujúci pre začiatok jej plynutia treba považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť už skôr. V danom prípade teda nie je podstatná a rozhodujúca okolnosť, kedy sa žalobca pri riadnej starostlivosti musel alebo mohol dozvedieť, že na jeho úkor došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, ale je rozhodujúce, kedy sa o tejto okolnosti skutočne dozvedel.

54. V zmysle rozsudku NS SR pod sp. zn. 3Cdo/145/2014 za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, treba považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal, nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr.

55. Právne významné sú aj názory vyplývajúce z odbornej literatúry, z ktorých vyplýva, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná, nielen predpokladaná vedomosť oprávneného.

56. Podobne česká judikatúra (rozsudok NS ČR pod sp. zn. 25Cdo/3306/2007) upriamuje pozornosť na to, že v prípade bezdôvodného obohatenia získaného plnením z neplatného právneho úkonu je pre začiatok plynutia premlčacej doby rozhodujúci subjektívny moment, kedy oprávnený zistí také okolnosti, z ktorých možno vyvodiť, že právny úkon, z ktorého bolo plnené, je neplatný. Z hľadiska premlčania nároku zo zodpovednosti za škodu vzniknutú v dôsledku neplatnosti právneho úkonu sú rozhodujúcimi informáciami v zmysle uvedeného skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodiť, že právny úkon je neplatný a informácie o osobe, ktorej možno pripočítať zavinenie na spôsobení neplatného právneho úkonu (rozsudok KS v Prešove sp. zn. 18Co/22/2018, sp. zn. 11Co/49/2017, sp. zn. 2Co/113/2017).

57. Z predložených listín nesporne vyplynulo, že žalobca bol v čase od 5.6.2009 do 5.11.2017 poistený v inom štáte EÚ z dôvodu pracovného pôsobenia mimo územia Slovenskej republiky /čl. 183-198/. Z uvedeného dôvodu mu preto nebol doručený ako rozhodcovský rozsudok, tak aj rozhodnutia súdov v exekučnom konaní 14Er/454/2010 o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia exekútorovi pre neplatnosť rozhodcovskej doložky.

58. V danom prípade preto súd dospel k záveru, že subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia začala žalobcovi plynúť oboznámením sa s obsahom exekučného spisu vrátane rozhodcovského konania realizovaným dňa 19.4.2018 /úradný záznam o nazretí do súdneho spisu a o vyhotovení fotokópií exekučného spisu 14Er/454/2010/.

59. Žaloba bola podaná na súd 20.6.2018, teda v 2-ročnej subjektívnej premlčacej dobe. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu dobu, je nepochybné, že žalovanému bolo dňa 2.1.2013 doručené uznesenie Krajského súdu v Prešove, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia pre neplatnosť rozhodcovskej doložky. Teda týmto dňom si žalovaný musel byť vedomý, že prijíma plnenie na základe titulu, ktorý odpadol a preto jeho konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia a preto súd v danom prípade aplikoval 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu.

60. Súčasne je nedôvodná námietka žalovaného, že vyššie uvedené platby neboli realizované z jeho bankového účtu a preto nešlo o jeho finančné prostriedky. Z predložených výpisov z účtu vyplýva, že predmetné platby realizoval žalobca s označením variabilného symbolu na základe požiadavky žalovaného.

61. Na základe vyššie uvedených skutočností preto súd vyhovel žalobe žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 604,79 € s 5 % úrokom z omeškania ročne od 19.5.2018 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu v uplatnenom nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol.

62. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

63. Keďže zročnosť nároku z bezdôvodného obohatenia nie je určená právnym predpisom, rozhodnutím súdu, ani nevyplýva z dohody účastníkov, potom je dlžník podľa § 563 Občianskeho zákonníka povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.

64. Žalobca vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia z úveru pod zn. žalovaného 430188 podaním zo dňa 13.5.2018 s výzvou na vrátenie sumy 1.812,- € v lehote 3 dní od obdržania výzvy. Zásielka bola žalovanému doručená dňa 15.5.2018 a preto sa dňom 19.5.2018 dostal do omeškania.

65. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

66. Žalobca sa predmetnou žalobou v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. domáha ďalej zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 20.000,- €.

67. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak si na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovených zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práv alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, ale stačí, ak takáto ujma tu je. Je pritom bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

68. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach SR a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody je taká, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne.

69. Ak práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou, potom v zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

70. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že žalobca si úspešne v predmetnom konaní voči žalovanému uplatnil porušenie svojich spotrebiteľských práv zo strany žalovaného preukázaním, že tento realizoval výkon svojho práva na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, čím nesporne došlo k naplneniu hypotézy na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Nato, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti zák. č. 250/2007 Z.z.

71. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa, súd považoval samotný nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný, avšak iba čiastočne.

72. S poukazom na všetky okolnosti prípadu súd považoval za primeranú výšku primeraného finančného zadosťučinenia sumu 100,- €, keďže jeho úspešnosť v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia bola nižšia ako 50 %. Súčasne v porovnaní s inými prípadmi u žalobcu neboli preukázané priame vyhrážky, či zastrašovanie zo strany dodávateľa, ktoré by mali vplyv na jeho psychiku, či rodinný život.

73. Podľa názoru súdu prvej inštancie suma 100,- € zodpovedá svojmu účelu a poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie žalobcu, resp. kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany /rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.5.2017 pod sp. zn. 2Co/137/2016/.

74. Pokiaľ žalovaný namietal voči priznaniu finančného zadosťučinenia z dôvodu, že ide o predčasné rozhodnutie majúce za to, že najprv musí byť v jednom súdnom konaní spotrebiteľ úspešný a až následne ako úspešný môže uplatniť si právo na primerané finančné zadosťučinenie, táto námietka je nesprávna a zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by malo ísť až o následné konanie. Naopak, pokiaľ žalobca tvrdí, že došlo k porušeniu spotrebiteľského práva, a preto si uplatňuje finančné zadosťučinenie, v prípade úspechu toto priznané bude a v prípade nepreukázania tvrdeného porušenia, teda neúspechu spotrebiteľa musí byť zákonite aj tento nárok zamietnutý (rozsudok OS Brezno zo dňa 28.3.2018 pod sp. zn. 2Csp/7/2017 v spojení s rozsudkom KS v Banskej Bystrici zo dňa 11.6.2019 pod sp. zn. 14Co/106/2018; obdobne OS Dunajská Streda zo dňa 20.3.2018 pod sp. zn. 16C/30/2017 v spojení s rozsudkom KS v Trnave zo dňa 25.6.2019 pod sp. zn. 9Co/215/2018 a OS Žilina zo dňa 24.9.2015 pod sp. zn. 14C/295/2014 v spojení s rozsudkom KS v Žiline zo dňa 28.6.2016 pod sp. zn. 11Co/471/2015 a rozhodnutie NS SR zo dňa 30.1.2019 pod sp. zn. 6Cdo/127/2017).

75. V predmetnom konaní súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku litispendencie vznesenú žalovaným v súvislosti s konaniami vedenými pod sp. zn. 9Csp/135/2018, 15Csp/127/2018, 13Csp/127/2018 a 20Csp/120/2018.

76. Konanie 9Csp/135/2018 sa týkalo úverového prípadu označeným žalovaným 438.189 v súvislosti s rozhodcovským rozsudkom RR II/2010-6.

77. Konanie 20Csp/120/2018 sa týkalo úverového prípadu označeným žalovaným 476.093 a týkalo sa rozhodcovského rozsudku EP21864/09 v predmete exekučného konania 15Er/85/2010. Konanie 15Csp/127/2018 sa týka úverového prípadu označeného žalovaným 430.190 a konanie 13Csp/127/2018 sa týkalo úverového prípadu s uvedením označenia žalovaného 430.187.

78. V danom prípade súd nepripustil zmenu žaloby, ktorá bola žalobcom doručená v deň nariadeného pojednávania a jej obsahom bolo rozšírenie predmetu konania. Keďže výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe, súd v súlade s ustanovením § 143 ods. 1 CSP zmenu žaloby navrhovanú žalobcom nepripustil.

79. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

80. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

81. Vo vzťahu k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia súd rozhodol o trovách konania podľa § 255 ods. 2 CSP a žalovanému, ktorý bol úspešný v 70 % z hodnoty sporu a neúspešný v 30 % z hodnoty sporu /celkový nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia 2.039,29 €/ priznal nárok na pomernú časť náhrady trov konania v percentuálnom rozdielne úspechu a neúspechu v spore, teda v rozsahu 40 %.

82. Podľa čl. 3 ods. 1 CSP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom,

judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

83. Podľa čl. 3 ods. 2 CSP, výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

84. CSP nemá obdobné ust. § 142 ods. 3 O. s. p., ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k ust. § 142 ods. 2 O. s. p. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy nová právna úprava už neobsahuje tri špeciálne skutkové podstaty, ale len dve. Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 CSP. Nepatrný neúspech CSP aktuálne nepozná a zohľadňuje teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti (str. 906 Komentára k Civilnému sporovému poriadku, nakladateľstvi C. H. Beck).

85. Aj z dôvodovej správy k ust. § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore, ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá i systematické začlenenie tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu alebo znaleckého posudku. Ako príklad uvádza dôvodová správa náhradu nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti. Vhodným riešením potom bude, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy. Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu úspech vo veci, keďže ten sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku.

86. Na základe uvedeného preto súd v konaní o primerané finančné zadostučinenie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže jeho výška závisela od úvahy súdu.

87. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté postupom podľa § 262 CSP po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.